
23 anys

Mariàngela Vilallonga

Tot i que la coordinadora d'aquests Fulls va entrar a formar part del consell de redacció de la *Revista de Girona* el mes de febrer de 1985, va ser en el número 127 d'aquesta publicació, corresponent a març-abril de 1988, que va aparèixer per primera vegada aquest quadernet de setze pàgines de color ocre, al final de la revista. Primer semestralment, després a cada número, la coordinadora d'aquests Fulls ha maldat per oferir un fòrum d'expressió literària i artística a desenes d'escriptors i d'artistes de tots els corrents literaris, de tots els corrents artístics, de totes les edats, reconeguts i principiants, amics i desconeguts (el lector em permetrà, espero, que no usi el discriminador de gènere en aquesta llista).

Però a la vida tot s'acaba, la primavera fineix per deixar pas a l'estiu, que acaba quan la tardor avança, i que l'hivern farà aturar. També ha arribat el dia que la coordinadora d'aquests Fulls posi punt i final a la feina que va iniciar, il·lusionada, ara fa vint-i-tres anys. La il·lusió no l'ha pas abandonada, la coordinadora d'aquests Fulls. Però creu que saba nova ha de continuar la tasca començada.

Des d'aquest quadernet ocre, la coordinadora dels Fulls vol donar les gràcies a tots els que han respost a la seva crida, que han estat tants i durant tants anys. A aquells que li van deixar publicar les seves marques de biblioteca, a aquells que van jugar a escriure un bestiarí, a aquells que li van deixar reproduir els seus dibuixos d'arquitecte, a aquells que li han explicat els seus dibuixos al natural, a aquells que han volgut escriure sobre literatura, sobre filosofia, sobre art, a aquells que han respost les seves preguntes per Sant Jordi, a aquells que li han deixat publicar poemes o narracions o dibuixos, a aquells que han escrit ressenyes de les últimes lletres. A tots ells, moltes gràcies, per ser-hi sempre, quan trucava a les seves portes; per fer d'aquests Fulls un espai enriquidor, gratificant, amable.

